

พระไตรปิฎก เล่มที่ ๓๑ พระสุตตันตปิฎก เล่มที่ ๒๓
ขุททกนิกาย ปฏิสัมภิทามรรค

ขอนอบน้อมพระผู้มีพระภาคอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นั้น
(พระอรหันตโคตมพุทธเจ้า)

Homage to Him The Blessed One: He is the Accomplished One, the Supremely Enlightened One, the Perfect Embodiment of Wisdom and Virtue, the Auspicious Pathfinder, the Knower of All Realms, the Incomparable Tamer of Individuals, the Supreme Master of Gods and Men, the Mightiest in Ten Thousand Universes and too far beyond Gods and Men's imaginations, the Awakened One, the Analyst. Updated: 24/02/2016 15:24:54. Late updated: 28/02/2016 09:26:54.

Actually, the power of the Bra Parami - the good deeds of the Gautama Buddha as to the Mightiest of Ariya God is too far beyond people or Gods and Men's imaginations. See the true information via the [Julani Sutta \(จุฬินสูตร\)](#) พ. ดูกรอานนท์ นั้นเป็นสาวก ส่วนพระตถาคตนับไม่ถ้วน ท่านพระอานนท์ ได้ทูลถามพระผู้มีพระภาคแม้เป็นครั้งที่ ๓ ว่า ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ ข้าพระองค์ได้สดับรับฟังมาเฉพาะพระพักตร์พระผู้มีพระภาคว่า ดูกรอานนท์ สาวกของพระสิจีสัมมาสัมพุทธเจ้าซึ่งมีนามว่า อภิกุ ยืนอยู่ในพรหมโลกทำให้พันโลกธาตุรู้แจ้งได้ด้วยเสียง พระเจ้าข้า ส่วนพระผู้มีพระภาคอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าแล้ว ทรงสามารถที่จะทำโลกธาตุเท่าไรให้รู้แจ้งได้ด้วยพระสุรเสียง ฯ

พ. ดูกรอานนท์ เธอได้ฟังเรื่องพันโลกธาตุ เพียงเล็กน้อย ฯ อา. ข้าแต่พระผู้มีพระภาค ข้าแต่พระสุคต บัดนี้เป็นกาลเวลาแห่งเทศนาที่พระองค์จะฟังตรัส ภิกษุทั้งหลาย ได้สดับธรรมเทศนาของพระผู้มีพระภาคแล้ว จักทรงจำไว้ ฯ Updated: 26/02/2016 20:00:54

.....
ยุคนันทวรรค เมตตากถา
สาวตถินิทาน

[ข้าพเจ้าได้สดับอย่างนี้ สมัยหนึ่งพระผู้มีพระภาคเจ้าประทับอยู่ ณ พระวิหารเชตวันวิหาร อารามที่อนาถบิณฑิกเศรษฐีสร้างถวายใกล้กรุงสาวตถิ ในครั้งนั้น พระผู้มีพระภาคทรงตรัสแก่พระภิกษุทั้งหลายว่า "ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย" พระภิกษุเหล่านั้นจึงทูลขาลรับ "พระเจ้าพุทธเจ้าข้า" พระพุทธองค์ทรงตรัสดังนี้ว่า]

[๕๗๔] ดุรภิกษุทั้งหลาย เมื่อเมตตาคเจิไตรวมุตติ อันบุคคล เสพแล้ว เจริญแล้ว ทำให้มากแล้ว ทำให้เป็นตั้ง ยาน ทำให้เป็นที่ตั้ง ตั้งไว้เนื่องๆ อบรมแล้ว ปรารถดีแล้ว อาณิสสฺ ๑๑ ประการเป็นอันหวังได้ อาณิสสฺ ๑๑ ประการเป็นไฉน คือ ผู้เจริญเมตตาย่อมหลับเป็นสุข ๑ ตื่นเป็นสุข ๑ ไม่ฝัน ลามก ๑ ย่อมเป็นที่รักของมนุษย์ ๑ ย่อมเป็นที่รักของอมมนุษย์ ๑ เทวดาย่อมรักษา ๑ ไฟ ยาพิษ หรือศาสตรา ย่อมไม่กล้ากราย ๑ จิตของผู้เจริญเมตตาคเจิไตรวมุตติเป็นสมาธิได้รวดเร็ว ๑ สีหน้าของผู้เจริญเมตตาคเจิไตรวมุตติ ๑ ย่อมไม่หลงใหลกระทำกาละ ๑ เมื่อยังไม่แหงตลอดธรรมอันยิ่งย่อมเข้าถึงพรหมโลก ๑

ดุรภิกษุทั้งหลาย เมื่อเมตตาคเจิไตรวมุตติ อันบุคคล เสพแล้ว เจริญแล้ว (มีหิริและโอตฺตปปะ คือ มีความละอายต่อบาปและความสะดุ้งกลัวต่อผลแห่งบาป) ทำให้มากแล้ว ทำให้เป็นตั้ง ยาน ทำให้เป็นที่ตั้ง ตั้งไว้เนื่องๆ อบรมแล้ว ปรารถดีแล้ว อาณิสสฺ ๑๑ ประการนี้เป็นอันหวังได้ ๫

[๕๗๕] เมตตาคเจิไตรวมุตติแผ่ไปโดยไม่เจาะจงก็มี แผ่ไปโดยเจาะจงก็มี แผ่ไปสู่ทิศทั้งหลายก็มี เมตตาคเจิไตรวมุตติแผ่ไปโดยไม่เจาะจงด้วยอาการเท่าไร แผ่ไปโดยเจาะจงด้วยอาการเท่าไร แผ่ไปสู่ทิศทั้งหลายด้วยอาการเท่าไร เมตตาคเจิไตรวมุตติแผ่ไปโดยไม่เจาะจงด้วยอาการ ๕ แผ่ไปโดยเจาะจงด้วยอาการ ๗ แผ่ไปสู่ทิศทั้งหลายด้วยอาการ ๑๐ ๫

เมตตาคเจิไตรวมุตติแผ่ไปโดยไม่เจาะจงด้วยอาการ ๕ เป็นไฉน เมตตาคเจิไตรวมุตติแผ่ไปโดยไม่เจาะจงว่า ขอสัตว์ทั้งปวง จงเป็นผู้ไม่มีเวร ไม่เบียดเบียนกัน ไม่มีทุกข์ รักษาตนอยู่เป็นสุขเกิด ปาณะทั้งปวง ฯลฯ กุตทั้งปวง บุคคลทั้งปวง ผู้ที่นับเนื่องด้วยอรรถภาพทั้งปวง จงเป็นผู้ไม่มีเวร ไม่เบียดเบียนกัน ไม่มีทุกข์ รักษาตนอยู่เป็นสุขเกิด เมตตาคเจิไตรวมุตติแผ่ไปโดยไม่เจาะจงด้วยอาการ ๕ นี้ ๫

เมตตาคเจิไตรวมุตติแผ่ไปโดยเจาะจงด้วยอาการ ๗ เป็นไฉน เมตตาคเจิไตรวมุตติแผ่ไปโดยไม่เจาะจงว่า ขอหญิงทั้งปวง จงเป็นผู้ไม่มีเวร ไม่เบียดเบียนกัน ไม่มีทุกข์ รักษาตนอยู่เป็นสุขเกิด ชายทั้งปวง ฯลฯ อารยชนทั้งปวง อนารยชนทั้งปวง เทวดาทั้งปวง มนุษย์ทั้งปวง วินิปาติกสัตว์ทั้งปวง จงเป็นผู้ไม่มีเวร ไม่เบียดเบียนกัน ไม่มีทุกข์ รักษาตนอยู่เป็นสุขเกิด เมตตาคเจิไตรวมุตติแผ่ไปโดยไม่เจาะจงด้วยอาการ ๗ นี้ ๫

[๕๗๖] เมตตาคเจิไตรวมุตติแผ่ไปสู่ทิศทั้งหลายด้วยอาการ ๑๐ เป็นไฉน เมตตาคเจิไตรวมุตติแผ่ไปสู่ทิศทั้งหลายว่า ขอสัตว์ทั้งปวงในทิศบูรพา จงเป็นผู้ไม่มีเวร ไม่เบียดเบียนกัน ไม่มีทุกข์ รักษาตนอยู่เป็นสุขเกิด ขอสัตว์ทั้งปวงในทิศปัจฉิม ฯลฯ ขอสัตว์ทั้งปวงในทิศอุดร ขอสัตว์ทั้งปวงในทิศทักษิณ ขอสัตว์ทั้งปวงในทิศอากาศ ขอสัตว์ทั้งปวงในทิศพายัพ ขอสัตว์ทั้งปวงในทิศอีสาน ขอสัตว์ทั้งปวงในทิศหรดี ขอสัตว์ทั้งปวงในทิศเบื้องล่าง ขอสัตว์ทั้งปวงในทิศเบื้องบน จงเป็นผู้ไม่มีเวร ไม่เบียดเบียนกัน ไม่มีทุกข์ รักษาตนอยู่เป็นสุขเกิด ขอปาณะทั้งปวงในทิศบูรพา ฯลฯ

กุต บุคคล ผู้ที่นับเนื่องด้วยอรรถภาพทั้งปวง หญิงทั้งปวง ชายทั้งปวง อารยชนทั้งปวง อนารยชนทั้งปวง เทวดาทั้งปวง มนุษย์ทั้งปวง วินิปาติกสัตว์ทั้งปวง จงเป็นผู้ไม่มีเวร ไม่เบียดเบียนกัน ไม่มีทุกข์ รักษาตนอยู่เป็นสุขเกิด วินิปาติกสัตว์ทั้งปวงในทิศปัจฉิม ฯลฯ วินิปาติกสัตว์ทั้งปวงในทิศอุดร วินิปาติกสัตว์ทั้งปวงในทิศทักษิณ วินิปาติกสัตว์ทั้งปวงในทิศอากาศ วินิปาติกสัตว์ทั้งปวงในทิศพายัพ วินิปาติกสัตว์ทั้งปวงในทิศอีสาน วินิปาติกสัตว์ทั้งปวงในทิศหรดี วินิปาติกสัตว์ทั้งปวงในทิศเบื้องล่าง วินิปาติกสัตว์ทั้งปวงในทิศเบื้องบน จงเป็นผู้ไม่มีเวร ไม่เบียดเบียนกัน ไม่มีทุกข์ รักษาตนอยู่เป็นสุขเกิด เมตตาคเจิไตรวมุตติแผ่ไปสู่ทิศทั้งหลายด้วยอาการ ๑๐ นี้

เมตตาคเจิไตรวมุตติแผ่ไปสู่สัตว์ทั้งปวงด้วยอาการ ๘ นี้ คือ ด้วยการเว้นความบีบคั้น-ไม่บีบคั้นสัตว์ทั้งปวง ๑ ด้วยเว้นการฆ่า-ไม่ฆ่าสัตว์ทั้งปวง ๑ ด้วยเว้นการทำให้เดือดร้อน-ไม่ทำสัตว์ทั้งปวงให้เดือดร้อน ๑ ด้วยเว้น

ความย้าย-ไม่ย้ายสัตว์ทั้งปวง ๑ ด้วยการเว้นการเบียดเบียน-ไม่เบียดเบียนสัตว์ทั้งปวง ๑ ขอสัตว์ทั้งปวงจงเป็นผู้ไม่มีเวร-อย่าได้มีเวร ๑ จงเป็นผู้มีสุข-อย่ามีทุกข์ ๑ จงมีตนเป็นสุข-อย่ามีตนเป็นทุกข์ ๑ จิตชื่อว่าเมตตาเพราะรัก ชื่อว่าเจโตเพราะคิดถึงธรรมนั้น ชื่อว่าวิมุตติเพราะพ้นจากพยาบาท และปริยฐานกิเลสทั้งปวง จิตมีเมตตาด้วย เป็นเจโตวิมุตติด้วย เพราะฉะนั้น จึงชื่อว่าเมตตาเจโตวิมุตติ ฯ

[๕๗๗] บุคคลผู้เจริญเมตตา ย่อมโน้มใจไปด้วยศรัทธาว่า ขอสัตว์ทั้งปวง จงเป็นผู้ไม่มีเวร มีความปลอดโปร่ง มีความสุขเกิด ดังนี้ เมตตาเจโตวิมุตติ เป็นอันอบรมแล้วด้วย **สังคหิกริย**

ผู้เจริญเมตตา ประคองความเพียรว่า ขอสัตว์ทั้งปวง จงเป็นผู้ไม่มีเวร มีความปลอดโปร่ง มีความสุขเกิด ดังนี้ เมตตาเจโตวิมุตติ เป็นอันอบรมแล้วด้วย **วิริยนิกริย**

ผู้เจริญเมตตา ตั้งสติไว้เป็นมั่นว่า ขอสัตว์ทั้งปวง จงเป็นผู้ไม่มีเวร มีความปลอดโปร่ง มีความสุขเกิด ดังนี้ เมตตาเจโตวิมุตติ เป็นอันอบรมแล้วด้วย **สตินิกริย**

ผู้เจริญเมตตา ตั้งจิตไว้ว่า ขอสัตว์ทั้งปวง จงเป็นผู้ไม่มีเวร มีความปลอดโปร่ง มีความสุขเกิด ดังนี้ เมตตาเจโตวิมุตติ เป็นอันอบรมแล้วด้วย **สมาธินิกริย**

ผู้เจริญเมตตา ทราบชัดด้วยปัญญาว่า ขอสัตว์ทั้งปวง จงเป็นผู้ไม่มีเวร มีความปลอดโปร่ง มีความสุขเกิด ดังนี้ เมตตาเจโตวิมุตติ เป็นอันอบรมแล้วด้วย **ปัญญานิกริย**

อินทรีย์ ๕ ประการนี้ เป็น **อาเสวนะ** ของเมตตาเจโตวิมุตติ บุคคลย่อมเสพเมตตาเจโตวิมุตติด้วยอินทรีย์ ๕ ประการนี้

อินทรีย์ ๕ ประการนี้ เป็น **ภาวนา** ของเมตตาเจโตวิมุตติ บุคคลย่อมเจริญเมตตาเจโตวิมุตติด้วยอินทรีย์ ๕ ประการนี้

อินทรีย์ ๕ ประการนี้ เป็น **พหุสิกรรม** ของเมตตาเจโตวิมุตติ บุคคลทำให้มากซึ่งเมตตาเจโตวิมุตติด้วยอินทรีย์ ๕ ประการนี้

อินทรีย์ ๕ ประการนี้ เป็น **อสังการ** ของเมตตาเจโตวิมุตติ บุคคลย่อมประดับเมตตาเจโตวิมุตติด้วยอินทรีย์ ๕ ประการนี้

อินทรีย์ ๕ ประการนี้ เป็น **บริขาร** ของเมตตาเจโตวิมุตติ บุคคลย่อมปรุงแต่งเมตตาเจโตวิมุตติด้วยอินทรีย์ ๕ ประการนี้

อินทรีย์ ๕ ประการนี้ เป็น **บริวาร** ของเมตตาเจโตวิมุตติ บุคคลย่อมห้อมล้อมเมตตาเจโตวิมุตติดีแล้วด้วยอินทรีย์ ๕ ประการนี้

อินทรีย์ ๕ ประการนี้ เป็นอาเสวนะ เป็นภาวนา เป็นพหุสิกรรม เป็นอสังการ เป็นบริขาร เป็นบริวาร เป็นความบริบูรณ์ เป็นสหุคต เป็นสหชาติ เป็นความเกี่ยวข้อง เป็นสัมพันธ์ เป็นความแล่นไป เป็นความผ่องใส เป็นความตั้งอยู่ดี เป็นความพิเศษ เป็นความเห็นว่าเป็นอันละเอียด ของเมตตาเจโตวิมุตติ เมตตาเจโตวิมุตติ อันบุคคล ทำให้เป็นตั้งยาน ทำให้เป็นที่ตั้ง ตั้งไว้เนืองๆ สัมสมแล้ว ปรารถดีแล้ว เจริญดีแล้ว อธิษฐานดีแล้ว ดำเนินขึ้นไปดีแล้ว พิเศษแล้ว ย่อมยังบุคคลนั้นให้เกิด (ให้รุ่งเรือง) ให้โชติช่วง ให้สว่างไสว ฯ

[๕๗๘] ผู้เจริญเมตตา ย่อมไม่หวั่นไหวไปในความไม่มีศรัทธา ด้วยมโนสิการว่า ขอสัตว์ทั้งปวง จงเป็นผู้ไม่มีเวร มีความปลอดโปร่ง มีความสุขเกิด ดังนี้ เมตตาเจโตวิมุตติ เป็นอันอบรมแล้วด้วย **สังคหิกริย**

ผู้เจริญเมตตา ย่อมไม่หวั่นไหวไปในความเกียจคร้าน ด้วยมโนสิการว่า ขอสัตว์ทั้งปวง จงเป็นผู้ไม่มีเวร ... ดังนี้ เมตตาเจโตวิมุตติ เป็นอันอบรมแล้วด้วย **วิริยิกริย**

ผู้เจริญเมตตา ย่อมไม่หวั่นไหวไปในความประมาท ด้วยมโนสิการว่า ขอสัตว์ทั้งปวง จงเป็นผู้ไม่มีเวร ... ดังนี้ เมตตาเจโตวิมุตติ เป็นอันอบรมแล้วด้วย **สติิกริย**

ผู้เจริญเมตตา ย่อมไม่หวั่นไหวไปในอุทธรณ์จะ ด้วยมโนสิการว่า ขอสัตว์ทั้งปวง จงเป็นผู้ไม่มีเวร ... ดังนี้ เมตตาเจโตวิมุตติ เป็นอันอบรมแล้วด้วย **สมาธิิกริย**

ผู้เจริญเมตตายอม ไม่หวั่นไหวไปในอวิชชา ด้วยมโนสึการว่า ขอสัตว์ทั้งปวงจงเป็นผู้ไม่มีเวร ...
ดังนี้ เมตตาเจโตวิมุตติเป็นอันอบรมแล้วด้วย **ปัญญาพละ**

พละ ๕ ประการนี้ เป็นอาเสวนะของเมตตาเจโตวิมุตติ บุคคลยอมเสพเมตตาเจโตวิมุตติด้วยพละ ๕
ประการนี้ ... เมตตาเจโตวิมุตติ อันบุคคล ทำให้เป็นตั้งยาน ทำให้เป็นที่ตั้ง ตั้งไว้เนืองๆ สิ้นสมแล้ว ปรารภดี
แล้ว เจริญดีแล้ว ดำเนินขึ้นไปดีแล้ว อธิษฐานดีแล้ว พันวิเศษแล้ว ย่อมยังบุคคลนั้นให้เกิด (ให้รุ่งเรือง) ให้
โชติช่วง ให้สว่างไสว ฯ

[๕๗๙] ผู้เจริญเมตตาตั้งสติไว้กันว่า ขอสัตว์ทั้งปวง จงเป็นผู้ไม่มีเวร มีความปลอดโปร่ง มีความสุขเกิด
ดังนี้ เมตตาเจโตวิมุตติเป็นอันอบรมแล้วด้วย **สติสัมโพชฌณค์**

ผู้เจริญเมตตาเลือกเฟ้นด้วยปัญญาว่า ขอสัตว์ทั้งปวง จงเป็นผู้ไม่มีเวร ฯลฯ ดังนี้ เมตตาเจโตวิมุตติเป็นอัน
อบรมแล้วด้วย **ธรรมวิจยสัมโพชฌณค์**

ผู้เจริญเมตตาประคองความเพียรไว้ว่า ขอสัตว์ทั้งปวง จงเป็นผู้ไม่มีเวร ฯลฯ ดังนี้ เมตตาเจโตวิมุตติเป็นอัน
อบรมแล้วด้วย **วิริยสัมโพชฌณค์**

ผู้เจริญเมตตาระงับความเร่าร้อนว่า ขอสัตว์ทั้งปวง จงเป็นผู้ไม่มีเวร ฯลฯ ดังนี้ เมตตาเจโตวิมุตติเป็นอัน
อบรมแล้วด้วย **ปิตติสัมโพชฌณค์**

ผู้เจริญเมตตาระงับความคิดชั่วหยาบไว้ว่า ขอสัตว์ทั้งปวง จงเป็นผู้ไม่มีเวร ฯลฯ ดังนี้ เมตตาเจโตวิมุตติเป็น
อันอบรมแล้วด้วย **ปัสสัทธิสัมโพชฌณค์**

ผู้เจริญเมตตาตั้งจิตไว้ว่า ขอสัตว์ทั้งปวง จงเป็นผู้ไม่มีเวร ฯลฯ ดังนี้ เมตตาเจโตวิมุตติเป็นอันอบรมแล้วด้วย
สมาธิสัมโพชฌณค์

ผู้เจริญเมตตายอมวางเฉยกิเลสทั้งหลายด้วยญาณว่า ขอสัตว์ทั้งปวง จงเป็นผู้ไม่มีเวร จงมีความปลอด
โปร่ง จงมีสุขเกิด ดังนี้ เมตตาเจโตวิมุตติเป็นอันอบรมแล้วด้วย **อุเบกขาสัมโพชฌณค์**

โพชฌณค์ ๗ ประการนี้ เป็นอาเสวนะของเมตตาเจโตวิมุตติ บุคคลยอมเสพเมตตาเจโตวิมุตติด้วยโพชฌณค์
๗ ประการนี้ ... เมตตาเจโตวิมุตติ อันบุคคล ทำให้เป็นตั้งยาน ทำให้เป็นที่ตั้ง ตั้งไว้เนืองๆ สิ้นสมแล้ว ปรารภ
ดีแล้ว เจริญดีแล้ว อธิษฐานดีแล้ว ดำเนินขึ้นไปดีแล้ว พันวิเศษแล้ว ย่อมยังบุคคลนั้นให้เกิด (ให้รุ่งเรือง)
ให้โชติช่วง ให้สว่างไสว ฯ

[๕๘๐] ผู้เจริญเมตตายอมเห็นชอบว่า ขอสัตว์ทั้งปวง จงเป็นผู้ไม่มีเวร มีความปลอดโปร่ง มีสุขเกิด ดังนี้
เมตตาเจโตวิมุตติเป็นอันอบรมแล้วด้วย **สัมมาทิฐิ**

ผู้เจริญเมตตายอมดำริโดยชอบว่า ขอสัตว์ทั้งปวง จงเป็นผู้ไม่มีเวร ... ดังนี้ เมตตาเจโตวิมุตติ เป็นอันอบรม
แล้วด้วย **สัมมาสังกัปปะ**

ผู้เจริญเมตตายอมกำหนดโดยชอบว่า ขอสัตว์ทั้งปวง จงเป็นผู้ไม่มีเวร ... ดังนี้ เมตตาเจโตวิมุตติเป็นอัน
อบรมแล้วด้วย **สัมมาวาจา**

ผู้เจริญเมตตายอมตั้งการงานไว้โดยชอบว่า ขอสัตว์ทั้งปวง จงเป็นผู้ไม่มีเวร ... ดังนี้ เมตตาเจโตวิมุตติเป็น
อันอบรมแล้วด้วย **สัมมากัมมันตะ**

ผู้เจริญเมตตายอมชำระอาชีพให้ขาวฟ่องโดยชอบว่า ขอสัตว์ทั้งปวง จงเป็นผู้ไม่มีเวร ... ดังนี้ เมตตา
เจโตวิมุตติเป็นอันอบรมแล้วด้วย **สัมมาอาชีวะ**

ผู้เจริญเมตตายอมประคองความเพียรไว้โดยชอบว่า ขอสัตว์ทั้งปวง จงเป็นผู้ไม่มีเวร ... ดังนี้ เมตตา
เจโตวิมุตติเป็นอันอบรมแล้วด้วย **สัมมาภยามะ**

ผู้เจริญเมตตายอมตั้งสติไว้โดยชอบว่า ขอสัตว์ทั้งปวง จงเป็นผู้ไม่มีเวร ... ดังนี้ เมตตาเจโตวิมุตติเป็นอัน
อบรมแล้วด้วย **สัมมาสติ**

ผู้เจริญเมตตายอมตั้งไว้โดยชอบว่า ขอสัตว์ทั้งปวง จงเป็นผู้ไม่มีเวร มีความปลอดภัย มีความสุขเกิด
ดังนี้ เมตตาเจโตวิมุตติเป็นอันอบรมแล้วด้วย **สัมมาสมาธิ**

องค์มรรค ๘ ประการนี้ เป็น **อาเสวนะ** ของเมตตาเจโตวิมุตติ บุคคลยอมเสพเมตตาเจโตวิมุตติด้วย

องค์มรรค ๘ ประการนี้

องค์มรรค ๘ ประการนี้ เป็น **ภาวนา** ของเมตตาเจโตวิมุตติ บุคคลยอมเจริญเมตตาเจโตวิมุตติด้วยองค์มรรค
๘ ประการนี้

องค์มรรค ๘ ประการนี้ เป็น **พหุกรรม** ของเมตตาเจโตวิมุตติ บุคคลยอมทำให้มากซึ่งเมตตาเจโตวิมุตติด้วย
องค์มรรค ๘ ประการนี้

องค์มรรค ๘ ประการนี้ เป็น **อสังการ** ของเมตตาเจโตวิมุตติ บุคคลยอม ประดับเมตตาเจโตวิมุตติด้วย องค์
มรรค ๘ ประการนี้

องค์มรรค ๘ ประการนี้ เป็น **บริขาร** ของเมตตาเจโตวิมุตติ บุคคลยอมปรุงแต่งเมตตาเจโตวิมุตติด้วยองค์
มรรค ๘ ประการนี้

องค์มรรค ๘ ประการนี้ เป็น **บริวาร** ของเมตตาเจโตวิมุตติ บุคคลยอมห้อมล้อมเมตตาเจโตวิมุตติด้วยดีด้วย
องค์มรรค ๘ ประการนี้

องค์มรรค ๘ ประการนี้ เป็นอาเสวนะ เป็นภาวนา เป็นพหุกรรม เป็นอสังการ เป็นบริขาร เป็นบริวาร เป็น
ความบริบูรณ์ เป็นสหคต เป็นสหชาติ เป็นความเกี่ยวข้อ เป็นสัมปยุต เป็นความแล่นไป เป็นความพ่อง
ไส เป็นความตั้งอยู่ด้วยดี เป็นความพิเศษ เป็นความเห็นว่าเป็นละเอียด ของเมตตาเจโตวิมุตติ อันบุคคล
ทำให้เป็นตั้งยาน ทำให้เป็นที่ตั้ง ตั้งไว้เนื่องๆ สัมสมแล้ว ปรารถดีแล้ว เจริญดีแล้ว อธิษฐานดีแล้ว ดำเนิน
ขึ้นไปดีแล้ว พันวิเศษแล้ว ย่อมยังบุคคลนั้นให้เกิด (ให้รุ่งเรือง) ให้โชติช่วง ให้สว่างไสว ฯ

[๕๘๑] เมตตาเจโตวิมุตติ เผ่ไปด้วยอาการ ๘ นี้ คือ ด้วยการเว้นความบีบคั้น-ไม่บีบคั้น ๑ ด้วยเว้นการฆ่า-
ไม่ฆ่า ๑ ด้วยเว้นการทำให้เดือดร้อน-ไม่ทำให้เดือดร้อน ๑ ด้วยเว้นความข้าย-ไม่ข้าย ๑ ด้วยเว้นการ
เบียดเบียน-ไม่เบียดเบียน ๑ ซึ่งปาณะทั้งปวง ภูตทั้งปวง บุคคลทั้งปวง สัตว์ผู้นับเนื่องด้วยอรรถภาพทั้งปวง
หญิงทั้งปวง ชายทั้งปวง อารยชนทั้งปวง อนารยชนทั้งปวง เทวดาทั้งปวง มนุษย์ทั้งปวง วินิปาติกสัตว์ทั้ง
ปวง

ขอนินิปาติกสัตว์ทั้งปวง จงเป็นผู้ไม่มีเวร-อย่ามีเวรกันเกิด ๑ จงมีความสุข-อย่ามีความทุกข์เกิด ๑ จงมีตน
เป็นสุข-อย่ามีตนเป็นทุกข์เกิด ๑ จิตชื่อว่าเมตตาเพราะรักวินิปาติกสัตว์ทั้งปวง ชื่อว่าเจโตเพราะคิดถึง
ธรรมนั้น ชื่อว่าวิมุตติเพราะพ้นจากพยาบาท และปริยฏฐานกิเลสทั้งปวง จิตมีเมตตาด้วย เป็นเจโตวิมุตติด้วย
เพราะฉะนั้น จึงชื่อว่าเมตตาเจโตวิมุตติ

บุคคลผู้เจริญเมตตายอมโน้มใจไปด้วยศรัทธาว่า **ขอนินิปาติกสัตว์ทั้งปวง** จงเป็นผู้ไม่มีเวร มีความปลอดภัย
โปร่ง มีความสุขเกิด ดังนี้ เมตตาเจโตวิมุตติเป็นอันอบรมแล้วด้วย สัทธินทรีย์ ๔๗๔ ย่อมให้เกิด (ให้รุ่งเรือง)
ให้โชติช่วง ให้สว่างไสว ฯ

[๕๘๒] เมตตาเจโตวิมุตติ เผ่ไปด้วยอาการ ๘ นี้ คือ ด้วยการเว้นความบีบคั้น-ไม่บีบคั้น ๑ ด้วยเว้นการฆ่า-
ไม่ฆ่า ๑ ด้วยเว้นการทำให้เดือดร้อน-ไม่ทำให้เดือดร้อน ๑ ด้วยเว้นความข้าย-ไม่ข้าย ๑ ด้วยเว้นการ
เบียดเบียน-ไม่เบียดเบียน ๑ ซึ่งสัตว์ทั้งปวงในทิศบูรพา ในทิศปัจฉิม ในทิศอุดร ในทิศทักษิณ ในทิศ
อาคเนย์ ในทิศพายัพ ในทิศอีสาน ในทิศหรดี ในทิศเบื้องต่ำ ในทิศเบื้องบน

ขอสัตว์ทั้งปวง ในทิศเบื้องบน จงเป็นผู้ไม่มีเวร-อย่ามีเวรกันเกิด ๑ จงมีความสุข-อย่ามีความทุกข์เกิด ๑
จงมีตนเป็นสุข-อย่ามีตนเป็นทุกข์เกิด ๑ จิตชื่อว่าเมตตาเพราะรักสัตว์ทั้งปวง ในทิศเบื้องบน ชื่อว่าเจโต

เพราะคิดถึงธรรมนั้น ชื่อว่าวิมุตติเพราะหลุดพ้นจากพยาบาท และปริยภูฐานกิเลสทั้งปวง จิตมีเมตตาด้วย เป็นเจโตวิมุตติด้วย เพราะฉะนั้น จึงชื่อว่าเมตตาเจโตวิมุตติ

บุคคลผู้เจริญเมตตา ย่อมโน้มใจไปด้วยศรัทธาว่า **ขอสัตว์ทั้งปวง** ในทิศเบื้องบน จงเป็นผู้ไม่มีเวร มีความปลอดภัย มีความสุขเกิด ดังนี้ เมตตาเจโตวิมุตติเป็นอันอบรมแล้วด้วย **สังฆินทรีย์** ฯลฯ ย่อมให้เกิด (ให้รุ่งเรือง) ให้โชติช่วง ให้สว่างไสว ฯ

[๕๘๓] เมตตาเจโตวิมุตติแปดด้วยอาการ ๘ นี้ คือ ด้วยการเว้นความบีบคั้น-ไม่บีบคั้น ๑ ด้วยเว้นการฆ่า-ไม่ฆ่า ๑ ด้วยเว้นการทำให้เดือดร้อน-ไม่ทำให้เดือดร้อน ๑ ด้วยเว้นความข้าย-ไม่ข้าย ๑ ด้วยเว้นการเบียดเบียน-ไม่เบียดเบียน ๑ ซึ่งปาณะทั้งปวง ภูตทั้งปวง บุคคลทั้งปวง สัตว์ผู้นับเนื่องด้วยอรรถภาพทั้งปวง หญิงทั้งปวง ชายทั้งปวง อารยชนทั้งปวง อนารยชนทั้งปวง เทวดาทั้งปวง มนุษย์ทั้งปวง วินิปาติกสัตว์ทั้งปวง ในทิศบูรพา ในทิศปัจฉิม ในทิศอุดร ในทิศทักษิณ ในทิศอาคเนย์ ในทิศพายัพ ในทิศอีสาน ในทิศเหนือ ในทิศเบื้องต่ำ ในทิศเบื้องบน

ขอวินิปาติกสัตว์ทั้งปวง ในทิศบูรพา จงเป็นผู้ไม่มีเวร-อย่ามีเวรกันเกิด ๑ จงมีความสุข-อย่ามีความทุกข์เกิด ๑ จงมีตนเป็นสุข-อย่ามีตนเป็นทุกข์เกิด ๑ จิตชื่อว่าเมตตาเพราะรักวินิปาติกสัตว์ทั้งปวง ในทิศเบื้องบน ชื่อว่าเจโตเพราะคิดถึงธรรมนั้น ชื่อว่าวิมุตติเพราะพ้นจากพยาบาท และปริยภูฐานกิเลสทั้งปวง จิตมีเมตตาด้วย เป็นเจโตวิมุตติด้วย เพราะฉะนั้น จึงชื่อว่าเมตตาเจโตวิมุตติ ฯ

[๕๘๔] บุคคลผู้เจริญเมตตา ย่อมโน้มใจไปด้วยศรัทธาว่า ขอวินิปาติกสัตว์ทั้งปวง ในทิศเบื้องบน จงเป็นผู้ไม่มีเวร มีความปลอดภัย มีความสุขเกิด ดังนี้ เมตตาเจโตวิมุตติเป็นอันอบรมแล้วด้วย **สังฆินทรีย์** ผู้เจริญเมตตาประกอบด้วยพรหมวิหารว่า ขอวินิปาติกสัตว์ทั้งปวง ในทิศเบื้องบน จงเป็นผู้ไม่มีเวร มีความปลอดภัย มีความสุขเกิด ดังนี้ เมตตาเจโตวิมุตติเป็นอันอบรมแล้วด้วย **วิริยนทรีย์** ผู้เจริญเมตตาตั้งสติไว้มั่น ฯลฯ เมตตาเจโตวิมุตติเป็นอันอบรมแล้วด้วย **สตินทรีย์** ผู้เจริญเมตตาตั้งจิตไว้มั่น ฯลฯ เมตตาเจโตวิมุตติเป็นอันอบรมแล้วด้วย **สมาธินทรีย์** ผู้เจริญเมตตารู้ชัดด้วยปัญญา ฯลฯ เมตตาเจโตวิมุตติเป็นอันอบรมแล้วด้วย **ปัญญาณทรีย์**

อินทรีย์ ๕ ประการนี้ เป็นอาเสวนะของเมตตาเจโตวิมุตติ บุคคลย่อมเสพเมตตาเจโตวิมุตติด้วยอินทรีย์ ๕ ประการนี้ ฯลฯ ย่อมให้เกิด (ให้รุ่งเรือง) ให้โชติช่วง ให้สว่างไสว ฯ

[๕๘๕] ผู้เจริญเมตตาไม่หวั่นไหวไปในความเป็นผู้ไม่มีศรัทธา ด้วยมโนสัการว่า ขอวินิปาติกสัตว์ทั้งปวง ในทิศเบื้องบน จงเป็นผู้ไม่มีเวร มีความปลอดภัย มีความสุขเกิด ดังนี้ เมตตาเจโตวิมุตติเป็นอันอบรมแล้วด้วย **สังฆาพละ** ฯลฯ

ผู้เจริญเมตตาไม่หวั่นไหวไปในความเกียจคร้าน เมตตาเจโตวิมุตติเป็นอันอบรมแล้วด้วย **วิริยพละ** ฯลฯ

ผู้เจริญเมตตาไม่หวั่นไหวไปในความประมาท เมตตาเจโตวิมุตติเป็นอันอบรมแล้วด้วย **สติพละ** ฯลฯ

ผู้เจริญเมตตาไม่หวั่นไหวไปในอุทัจจะ เมตตาเจโตวิมุตติเป็นอันอบรมแล้วด้วย **สมาธิพละ** ฯลฯ

ผู้เจริญเมตตาไม่หวั่นไหวไปในอวิชชา เมตตาเจโตวิมุตติเป็นอันอบรมแล้วด้วย **ปัญญาพละ**

พละ ๕ ประการนี้ เป็นอาเสวนะของเมตตาเจโตวิมุตติ บุคคลย่อมเสพเมตตาเจโตวิมุตติด้วยพละ ๕ ประการนี้ ฯลฯ ย่อมให้เกิด (ให้รุ่งเรือง) ให้โชติช่วง ให้สว่างไสว ฯ

[๕๘๖] ผู้เจริญเมตตาตั้งสติไว้มั่นว่า ขอวินิปาติกสัตว์ทั้งปวง ในทิศเบื้องบน จงเป็นผู้ไม่มีเวร มีความปลอดภัย มีความสุขเกิด ดังนี้ เมตตาเจโตวิมุตติเป็นอันอบรมแล้วด้วย **สติสัมโพชฌงค์** ฯลฯ ผู้เจริญเมตตาเลือกเฟ้นด้วยปัญญา เมตตาเจโตวิมุตติเป็นอันอบรมแล้วด้วย **ธรรมกิจยสัมโพชฌงค์** ฯลฯ

ผู้เจริญเมตตาประคองความเพียรไว้ เมตตาเจโตวิมุตติเป็นอันอบรมแล้วด้วย **วิริยสัมโพชฌงค์** ๗๗ ผู้เจริญเมตตาาระงับความเร่าร้อนไว้ เมตตาเจโตวิมุตติเป็นอันอบรมแล้วด้วย **ปิตีสัมโพชฌงค์** ๗๗

ผู้เจริญเมตตาาระงับความชั่วหยาบไว้ เมตตาเจโตวิมุตติเป็นอันอบรมแล้วด้วย **ปัสสัทธิสัมโพชฌงค์** ๗๗

ผู้เจริญเมตตาตั้งจิตไว้มั่น เมตตาเจโตวิมุตติเป็นอันอบรมแล้วด้วย **สมาธิสัมโพชฌงค์** ๗๗

ผู้เจริญเมตตาวางเฉยกิเลสทั้งปวงด้วยญาณ เมตตาเจโตวิมุตติเป็นอันอบรมแล้วด้วย **อุเบกขาสัมโพชฌงค์** ๗๗

โพชฌงค์ ๗ ประการนี้ เป็นอาเสวนะของเมตตาเจโตวิมุตติ บุคคลย่อมเสพเมตตาเจโตวิมุตติด้วยโพชฌงค์ ๗ ประการนี้ ๗๗ ย่อมให้เกิด (ให้รุ่งเรือง) ให้โชติช่วง ให้สว่างไสว ๗

[๕๘๗] ผู้เจริญเมตตายอมเห็นโดยชอบว่า ขอวินิปาติกสูตรทั้งปวง ในทิศเบื้องบน จงเป็นผู้ไม่มีเวร มีความปลอดภัยไปรง มีความสุขเกิด ดังนี้ เมตตาเจโตวิมุตติเป็นอันอบรมแล้วด้วย **สัมมาทิฐิ** ๗๗

ผู้เจริญเมตตาตำริโดยชอบ เมตตาเจโตวิมุตติเป็นอันอบรมแล้วด้วย **สัมมาสังกัปปะ** ๗๗

ผู้เจริญเมตตากำหนดโดยชอบ เมตตาเจโตวิมุตติเป็นอันอบรมแล้วด้วย **สัมมาภาวา** ๗๗

ผู้เจริญเมตตาตั้งการงานไว้โดยชอบ เมตตาเจโตวิมุตติเป็นอันอบรมแล้วด้วย **สัมมากัมมันตะ** ๗๗

ผู้เจริญเมตตาชำระอาชีวะให้ผ่องแผ้วโดยชอบ เมตตาเจโตวิมุตติเป็นอันอบรมแล้วด้วย **สัมมาอาชีวะ** ๗๗

ผู้เจริญเมตตาประคองความเพียรไว้โดยชอบ เมตตาเจโตวิมุตติเป็นอันอบรมแล้วด้วย **สัมมาภยณะ** ๗๗

ผู้เจริญเมตตาตั้งสติไว้โดยชอบ เมตตาเจโตวิมุตติเป็นอันอบรมแล้วด้วย **สัมมาสติ** ๗๗

ผู้เจริญเมตตาตั้งมั่นโดยชอบ เมตตาเจโตวิมุตติเป็นอันอบรมแล้วด้วย **สัมมาสมาธิ** ๗๗

องค์มรรค ๘ ประการนี้ เป็นอาเสวนะของเมตตาเจโตวิมุตติ บุคคลย่อมเสพเมตตาเจโตวิมุตติด้วยองค์มรรค ๘ ประการนี้ ๗๗

องค์มรรค ๘ ประการนี้ เป็นบริวารของเมตตาเจโตวิมุตติ บุคคลห้อมล้อมเมตตาเจโตวิมุตติด้วยองค์มรรค ๘ ประการนี้

องค์มรรค ๘ ประการนี้ เป็นอาเสวนะ เป็นภาวนา เป็นพหุสิกกรรม เป็นอสังการ เป็นบริวาร เป็นบริวาร เป็นความบริบูรณ์ เป็นสหุคต เป็นสหชาติ เป็นความเกี่ยวข้อง เป็นสัมปยุต เป็นความแล่นไป เป็นความผ่องใส เป็นความดำรงมั่น เป็นความพันวิเศษ เป็นความเห็นว่านี่ละเอียด ของเมตตาเจโตวิมุตติ อันบุคคล ทำให้เป็นตั้งยาน ทำให้เป็นที่ตั้ง ตั้งไว้เรื่อยๆ สั่งสมแล้ว ปราภวดีแล้ว

เจริญดีแล้ว อธิษฐานดีแล้ว ดำเนินขึ้นไปดีแล้ว พันวิเศษแล้ว ย่อมยังบุคคลนั้นให้เกิด (ให้รุ่งเรือง) ให้โชติช่วง ให้สว่างไสว ๗

จบเมตตากถา ๗

ข้าพเจ้าเห็นว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะทำให้ง่ายต่อการเรียนรู้ และเข้าถึงแก่นแท้ของพระสูตรนี้ได้ง่ายขึ้น จึงได้จัดทำเรียบเรียงพระสูตรขึ้นใหม่ตามนี้ และคงไว้ซึ่งความสมบูรณ์ของพระสูตรไว้ครบทุกตัวอักษร ไม่ได้เพิ่มหรือลดแต่ประการใด แต่ขอยกเว้นไว้เฉพาะสัญลักษณ์นี้ “- (hyphen)” ที่เพิ่มขึ้นมาเพื่อความชัดเจนต่อเนื้อของประโยคนั้นๆ โดยเฉพาะข้าพเจ้าได้ใช้พระสูตรที่ได้จัดทำขึ้นนี้ เพื่อมิให้สวดสาธยายประจำของแต่ละวันนั้นๆ เป็นกรณีพิเศษ!

ก่อนอื่นควรฝึกท่องจำทั้งพระสูตรให้คล่องปากขึ้นใจก่อนเป็นการดีถ้ามีเวลาเพียงพอ ต่อเมื่อไม่มีเวลาเพียงพอ จึงควรจะสวดสาธยายบทแผ่เมตตาฉบับย่อก็ได้ตามนี้:

[๕๗๔] ดุกรักษาทั้งหลาย เมื่อเมตตาเจโตวิมุตติ อันบุคคล เสพแล้ว เจริญแล้ว ทำให้มากแล้ว ทำให้เป็นตั้ง ยาน ทำให้เป็นที่ตั้ง ตั้งไว้เนืองๆ อบรมแล้ว พรารถดีแล้ว อาณิสสํ ๑๑ ประการเป็นอันหวังได้ อาณิสสํ ๑๑ ประการเป็นไฉน คือ ผู้เจริญเมตตาเย่อมหลับเป็นสุข ๑ ตื่นเป็นสุข ๑ ไม่ฝัน ลามก ๑ เย่อมเป็นที่รักของมนุษย์ ๑ เย่อมเป็นที่รักของอมมนุษย์ ๑ เทวดาย่อมรักษา ๑ ไฟ ยาพิษ หรือศาสตราเย่อมไม่กล้ากราย ๑ จิตของผู้เจริญเมตตาเป็นสมาธิได้รวดเร็ว ๑ สีหน้าของผู้เจริญเมตตาเย่อมผ่องใส ๑ เย่อมไม่หลงใหลกระทำกาละ ๑ เมื่อยังไม่แห่งตลอดธรรมอันยิ่งเย่อมเข้าถึงพรหมโลก ๑

ดุกรักษาทั้งหลาย เมื่อเมตตาเจโตวิมุตติ อันบุคคล เสพแล้ว เจริญแล้ว ทำให้มากแล้ว ทำให้เป็นตั้ง ยาน ทำให้เป็นที่ตั้ง ตั้งไว้เนืองๆ อบรมแล้ว พรารถดีแล้ว อาณิสสํ ๑๑ ประการนี้เป็นอันหวังได้ ฯ

[๕๗๕] เมตตาเจโตวิมุตติแผ่ไปโดยไม่เจาะจงก็มี แผ่ไปโดยเจาะจงก็มี แผ่ไปสู่ทิศทั้งหลายก็มี เมตตาเจโตวิมุตติแผ่ไปโดยไม่เจาะจงด้วยอาการเท่าไร แผ่ไปโดยเจาะจงด้วยอาการเท่าไร แผ่ไปสู่ทิศทั้งหลายด้วยอาการเท่าไร เมตตาเจโตวิมุตติแผ่ไปโดยไม่เจาะจงด้วยอาการ ๕ แผ่ไปโดยเจาะจงด้วยอาการ ๗ แผ่ไปสู่ทิศทั้งหลายด้วยอาการ ๑๐ ฯ

บทแผ่เมตตาธรรมจะบับย่อ สำหรับท่านที่มีเวลาเฉพาะจำกัด:

พรหมโลก ๒๐ ชั้น เทวโลก ๖ ชั้น มนุษย์โลก มารโลก ยมโลก อบายภูมิทั้ง ๔ มีนรก เปรต อสุรกาย สัตว์เดรัจฉาน และในหมื่นโลกธาตุกับอีกแสนจักรวาลภิกพ ทั้งที่เป็นมนุษย์ อมนุษย์ รูปวิญญูณ อรูปวิญญูณ และสรรพสัตว์ทั้งหลาย ทั้งที่เป็นมิตรและศัตรู ฯ จงเป็นผู้ไม่มีเวรซึ่งกันและกัน ไม่เบียดเบียนซึ่งกันและกัน จงมีตนเป็นผู้ปราศจากความทุกข์กายทุกข์ใจ ปราศจากอุปสรรคอันตรายใดๆ ทั้งปวงทั้งสิ้น ฯ จงเป็นผู้มีความสุขกายสุขใจ มีจิตปลอดโปร่ง เจริญรุ่งเรือง โชติช่วง สว่างไสว ยิ่งๆ ขึ้นไป รักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้นเทอญ ฯ

บทแผ่เมตตาตั้งต่อไปนี้สำหรับท่านที่มีเวลาเพียงพอและไม่เร่งรีบ:

ผลบุญใดที่ข้าพเจ้า ได้สร้างสมไว้ดีแล้วตั้งแต่อดีตชาติที่แล้วมาจนถึงชาติปัจจุบัน (หรือ ตั้งแต่เบื้องต้นจนถึงปัจจุบัน) จะมีผลและมีอาณิสสค์เพียงใดแก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าขออุทิศส่วนบุญส่วนกุศลนี้ให้แก่ สัตว์ทั้งปวง ปาณะทั้งปวง ภูตทั้งปวง บุคคลทั้งปวง ผู้ที่นับเนื่องด้วยอัตภาพทั้งปวง หญิงทั้งปวง ชายทั้งปวง อารยชนทั้งปวง อนารยชนทั้งปวง เทวดาทั้งปวง มนุษย์ทั้งปวง วิหิงสาทั้งปวง ในทิศบูรพา ในทิศปัจฉิม ในทิศอุดร ในทิศทักษิณ ในทิศอาคเนย์ ในทิศพายัพ ในทิศอีสาน ใน ทิศหรดี ในทิศเบื้องล่าง/ต่ำ ในทิศเบื้องบน ในทิศเบื้องขวางตามควบคุมตลอดอย่างไม่มีที่สิ้นสุด อย่างไม่มีที่ประมาณ ฯ จงเป็นผู้ไม่มีเวรซึ่งกันและกัน ไม่เบียดเบียนซึ่งกันและกัน จงมีตนเป็นผู้ปราศจากความทุกข์กายทุกข์ใจ ปราศจากอุปสรรคอันตรายใดๆ ทั้งปวงทั้งสิ้น ฯ จงเป็นผู้มีความสุขกายสุขใจ มีจิตปลอดโปร่ง เจริญรุ่งเรือง โชติช่วง สว่างไสว ยิ่งๆ ขึ้นไป รักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้นเทอญ ฯ

ผลบุญใดที่ข้าพเจ้า ได้สร้างสมไว้ดีแล้วตั้งแต่อดีตชาติที่แล้วมาจนถึงชาติปัจจุบัน (หรือ ตั้งแต่เบื้องต้นจนถึงปัจจุบัน) จะมีผลและมีอานิสงค์เพียงใดแก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าขออุทิศส่วนบุญส่วนกุศลนี้ให้แก่ บิดา-มารดา (เอ๋ย ชื่อ-นาม ของทั้งสองท่านก็ได้ตามแต่สะดวก) ในปัจจุบันและญาติพี่น้องและลูกหลานของข้าพเจ้า ที่เกิดจาก บิดา-มารดา (เอ๋ย ชื่อ-นาม ของทั้งสองท่านก็ได้ตามแต่สะดวก) ในชาติปัจจุบันนี้ ทั้งหมด พร้อมๆ กัน ทุกท่าน ทุกภพ ทุกภูมิ ทุกรูป ทุกนาม ทุกดวงจิต ทุกดวงวิญญาณเทอญ ฯลฯ ตลอดทั้งเพื่อ บิดา-มารดา ผู้มีอุปการะคุณต่อข้าพเจ้าตั้งในอดีตชาติที่แล้วมาจนถึงชาติปัจจุบัน ฯลฯ ตลอดทั้งคุณปู่-คุณย่า คุณตา-คุณยาย คุณลุง-ป้า น้า-อา บรรพบุรุษ ครูบาอาจารย์ ผู้มีอุปการะคุณต่อข้าพเจ้าทั้งหลายทั้งทางตรงและทางอ้อม ฯลฯ ตั้งแต่อดีตชาติที่แล้วมาจนถึงชาติปัจจุบัน ฯลฯ ที่ยังเกี่ยวข้องอยู่กับทางโลก ฯลฯ พร้อมๆ กัน ทุกท่าน ทุกพระองค์ ทุกภพ ทุกภูมิ ทุกรูป ทุกนาม ทุกดวงจิต ทุกดวงวิญญาณเทอญ ฯลฯ

และเพื่อ สามี หรือ ภรรยา ของข้าพเจ้า (ชื่อสามี-ภรรยา) และรวมทั้ง บิดา-มารดา คุณปู่-คุณย่า คุณตา-คุณยาย และเครือญาติของ สามี หรือ ภรรยา ของข้าพเจ้า ฯลฯ ผู้ที่มีอุปการะคุณต่อข้าพเจ้า ทั้งทางตรงและทางอ้อม ฯลฯ ตั้งแต่ในอดีตชาติที่แล้วมาจนถึงชาติปัจจุบันนี้ทั้งหมด พร้อมๆ กัน ทุกท่าน ทุกภพ ทุกภูมิ ทุกรูป ทุกนาม ทุกดวงจิต ทุกดวงวิญญาณเทอญ ฯลฯ

ตลอดทั้งเพื่อท่านผู้อุปการะคุณต่อข้าพเจ้าทั้งหลายทั้งทางตรงและทางอ้อม ฯลฯ ตั้งแต่ในอดีตชาติที่แล้วมาจนถึงชาติปัจจุบัน ฯลฯ ที่ยังเกี่ยวข้องอยู่กับทางโลก ฯลฯ พร้อมๆ กัน ทุกท่าน ทุกพระองค์ ทุกภพ ทุกภูมิ ทุกรูป ทุกนาม ทุกดวงจิต ทุกดวงวิญญาณเทอญ ฯลฯ

ตลอดทั้งเพื่อเครือญาติ-พี่น้อง ของข้าพเจ้าทั้งหลาย ผู้ที่มีอุปการะคุณต่อข้าพเจ้า ทั้งทางตรงและทางอ้อม ฯลฯ ตั้งแต่ในอดีตชาติที่แล้วมาจนถึงชาติปัจจุบัน ฯลฯ ที่ยังเกี่ยวข้องอยู่กับทางโลก ฯลฯ พร้อมๆ กัน ทุกท่าน ทุกพระองค์ ทุกภพ ทุกภูมิ ทุกรูป ทุกนาม ทุกดวงจิต ทุกดวงวิญญาณเทอญ ฯลฯ

ในทิศบูรพา ในทิศปัจฉิม ในทิศอุดร ในทิศทักษิณ ในทิศอาคเนย์ ในทิศพายัพ ในทิศอีสาน ในทิศเหนือ ในทิศเบื้องล่าง/ต่ำ ในทิศเบื้องบน ในทิศเบื้องขวางตามควบคุมตลอดอย่างไม่มีที่สิ้นสุด อย่างไม่มีที่ประมาณ ฯลฯ จงเป็นผู้ไม่มีเวรซึ่งกันและกัน ไม่เบียดเบียนซึ่งกันและกัน จงมีตนเป็นผู้ปราศจากความทุกข์กายทุกข์ใจ ปราศจากอุปสรรคอันตรายใดๆ ทั้งปวงทั้งสิ้น ฯลฯ จงเป็นผู้มีความสุขกายสุขใจ มีจิตปลอดโปร่ง เจริญรุ่งเรือง โชติช่วง สว่างไสว ยิ่งๆ ขึ้นไป รักษาตนให้พ้นจากทุกข์ภัยทั้งสิ้นเทอญ ฯลฯ สาธุ สาธุ สาธุ ฯลฯ

Note: Updated: 22/07/2015 14:37:37 (สาเหตุที่ Updated ในบทสวดแผ่เมตตาตอนนี้ เนื่องจาก ข้าพเจ้าได้รับการบอกกล่าวจาก บิดา-มารดา ของข้าพเจ้า โดยท่านได้ยืนยันและยอมรับว่า ในการแผ่ เมตตาตามแนวทางที่ได้ Updated ขึ้นนี้ ท่านได้รับพลังล้นบุญมากกว่าการเริ่มต้นในครั้งก่อน เพราะได้ขึ้นต้นตาม สูตรที่ “พระพุทธรองค์ทรงธรรมเทศนาไว้” ดังที่เริ่มต้นด้วย “สัตว์ทั้งปวง” เป็นต้น ซึ่งข้าพเจ้าก็ได้รับการยืนยัน เช่นนี้จาก พระพรหมผู้สูงส่งชั้น พระอริยะเจ้า พระองค์หนึ่งผ่านทางโสทธิพัญญาณ ที่เป็นประสบการณ์เฉพาะ

Note: จิตสว่างไสวอันไม่มีประมาณ ฯ คือ จิตพระนิพพาน ฯ

คำว่า: อัปมัญญา แปลว่า ไม่มีที่สิ้นสุด ไม่มีที่ประมาณ ฯ

By Bawwarwnrak Kringwasutponziry (28.01.2015), 01/03/2016 19:36:51., 14/07/2017 07:15:45.